

Петринич В.В.

РОЗВИТОК ПОРУШЕНЬ ПОВЕДІНКОВИХ РЕАКЦІЙ ЗА УМОВ ПІДГОСТРОЇ ІНТОКСИКАЦІЇ МАРГАНЦЮ ХЛОРИДОМ В ЩУРІВ З РІЗНОЮ ШВИДКІСТЮ АЦЕТИЛЮВАННЯ

*Кафедра анестезіології та реаніматології
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Експериментально дослідити в динаміці особливості змін структури поведінкових реакцій в статевозрілих щурів при інтоксикації марганцю хлоридом залежно від швидкості ацетилювання.

Експерименти проведено на білих конвенційних аутбредних статевозрілих щурах-самцях, які знаходились на повноцінному раціоні віварію.

Для визначення ацетилюючої здатності тваринам внутрішньоочеревино вводили водну суспензію амідопірину з розрахунку 20 мг/кг. Упродовж трьох годин у тварин збирали сечу, в якій визначали активність 4-аміноантипірину та N-ацетил-4-аміноантипірину. За кількістю виділених з сечею метаболітів дослідних тварин було розділено на дві групи: „швидкі” та „повільні” ацетилятори.

Підгостру інтоксикацію моделювали шляхом внутрішньошлункового введення $MnCl_2$ дослідним тваринам в дозі 50 мг/кг впродовж 28 діб. Евтаназію щурів виконували через 24 год після останнього введення речовин шляхом декапітації. Контролем слугувала інтактна група тварин, яким внутрішньоочеревино вводили водопровідну воду.

З метою оцінки пошкоджуючої дії $MnCl_2$ з урахуванням типу ацетилювання до початку експерименту та в динаміці інтоксикації (на 7-му, 14-ту, 21-шу та 28-му добу) вивчали показники поведінкових реакцій щурів: горизонтальну рухову активність, вертикальну рухову активність, норковий рефлекс. Сума даних показників складала інтегральну поведінкову активність. Тривалість спостережень за кожною твариною – 3 хв.

Оцінку різниці сукупностей вибірки проводили, використовуючи t-критерій Стьюдента. Відмінність між вибірками вважалася статистично вірогідною при $p < 0,05$.

При уведенні щурам $MnCl_2$ у дозі 50 мг/кг після 7-кратного уведення ксенобіотика вірогідно знизилася горизонтальна рухова активність: на 16,5% у «повільних» ацетиляторів та на 19,6% у «швидких». Вертикальна рухова активність у «повільних» ацетиляторів зменшилася на 42,8%, у «швидких» – на 29%. Норковий рефлекс знизився на 18,4% лише у «повільних» ацетиляторів. Інтегральна поведінкова активність на 7-й день експерименту у «повільних» та «швидких» ацетиляторів відповідно знизилась на 21,1% та 19,4%.

Вірогідне зниження показників поведінкових реакцій порівняно з контрольними групами спостерігалось впродовж всього експерименту та досягнуло максимальних змін на 28-му добу. Так, величина горизонтальної рухової активності у тварин із «повільним» і «швидким» типом ацетилювання знизилася на 50,4% та 60,6%, вертикальна рухова активність – на 69,5% та 81,2%, інтегральна поведінкова активність – на 43,9% та 52,5% відповідно.

За вірогідними змінами поведінкових реакцій статевозрілі щурі з «швидким» типом ацетилювання є більш уразливими до підгострої дії $MnCl_2$ у дозі 50 мг/кг, ніж «повільні» ацетилятори.

Ротар В.І.

ВИКОРИСТАННЯ РІФАКСИМІНУ ДЛЯ СЕЛЕКТИВНОЇ ДЕКОНТАМІНАЦІЇ КИШЕЧНИКУ У ХВОРИХ НА ГОСТРИЙ НЕКРОТИЧНИЙ ПАНКРЕАТИТ

*Кафедра анестезіології та реаніматології
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Метою роботи є обґрунтування використання ріфаксиміну для селективної деконтамінації кишечника (СДК).

Обстежено 153 хворих на гострий некротичний панкреатит (ГНП), що лікувалися в палатах інтенсивної терапії. При надходженні хворих на лікування в 42 осіб під час проведення гастрофіброскопії через катетер у стерильних умовах забирали вміст із проксимального відділу тонкої кишки із подальшим мікробіологічним дослідженням. Оперативні втручання виконані в 74 хворих. Для бактеріологічного дослідження забирали випіт із черевної порожнини, рідинних скупчень чепцевої сумки, некротичних тканин підшлункової залози, вмісту кіст і абсцесів, крові, сечі. Визначали *in vitro* резистентність виділених мікроорганізмів до рифаксиміну, ципрофлоксацину, гентаміцину, ампіциліну і цефотаксиму методом серійного розведення.

При мікробіологічному дослідженні вмісту проксимального відділу травного тракту у 29 (69%) обстежених осіб до операції виділено та ідентифіковано 8 штамів грамнегативних і один штамп грампозитивних бактерій, що не властиво для біотопу проксимальних відділів травного тракту в фізіологічних умовах. У 14 пацієнтів висівали мікроорганізми у вигляді монокультури, у 15 осіб - у вигляді асоціацій. У 16 із 28 (57,4%) пацієнтів, які оперовані в ранні терміни захворювання, де виключена можливість інфікування із зовнішнього середовища, з некротичних скупчень висівалися типові представники грамнегативних бактерій кишкового походження: їх морфологічні, тинкторіальні і культуральні властивості були практично ідентичні мікрофлорі верхніх відділів травного тракту, що була виділена до операції. *In vitro* чутливими до антибіотиків були ешеріхії, клебсієли, ентеробактерії, стафілококи. За величиною мінімальної пригнічувальної концентрації від <0,25 до 8 мкг/мл рифаксимін, а ципрофлоксацин від 0,25 до 1 мкг/мл, *in vitro* на 100% інгібували зростання в живильних середовищах *E.coli*, *K. pneumoniae*, *Enterobacter aerogenes*, *E. faecalis*, *E. faecium*, *S. aureus*, що перевищувало антимікробну активність цефотаксиму і гентаміцину, які широко використовуються для селективної деконтамінації кишечника у хірургічних хворих.

Отже, рифаксимін *in vitro* інгібує зростання більшості патогенних і умовно патогенних грамнегативних бактерій, що виділені із тонкої кишки і деструктивних тканин хворих на гострий некротичний панкреатит, препарат доцільно використовувати для селективної деконтамінації кишечника у хворих на ГНП.

Ткачук О.В.

ВІКОВІ ОСОБЛИВОСТІ ВЗАЄМОВІДНОСИН У СИСТЕМІ «ЛІПОПЕРОКСИДАЦІЯ АНТИОКСИДАНТНИЙ ЗАХИСТ» У СТРУКТУРАХ ГОЛОВНОГО МОЗКУ ЩУРІВ ПРИ ГОСТРОМУ ПОРУШЕННІ КРОВОБІГУ В БАСЕЙНІ СОННИХ АРТЕРІЙ

*Кафедра анестезіології та реаніматології
Вищий державний навчальний заклад України
«Буковинський державний медичний університет»*

Метою дослідження є вивчення вмісту продуктів пероксидного окиснення ліпідів та активність ферментів антиоксидантного захисту в окремих структурах мозку дорослих та старих щурів за умов неповної глобальної ішемії мозку з наступною реперфузією.

У частини тварин відтворювали неповну глобальну ішемію мозку шляхом припинення кровотоку по загальних сонних артеріях протягом 20 хв із наступною одногодинною реперфузією.

У досліджених частках кори та полях гіпокампа старих щурів конститутивний вміст дієнових кон'югатів вищий, а вміст малонового альдегіду – нижчий порівняно з відповідними показниками в п'ямісячних щурів. Виняток становили поле гіпокампа СА3 для дієнових кон'югатів та потилична частка кори стосовно малонового альдегіду, де ці показники були однаковими у тварин обох вікових груп. Отримані дані узгоджуються з літературними, згідно яких із віком відбувається накопичення первинних продуктів ліпопероксидації та зниження вмісту – вторинних. Що стосується активності ферментів антиоксидантного захисту, то загальною закономірністю є зниження конститутивної активності супероксиддисмутази в досліджених ділянках мозку (за винятком кори потиличної частки) та підвищення активності каталази (окрім поля гіпокампа СА3) – у цих